

## دعای ۳۶ - اعتراف به گناه و ستایش خداوند

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ دَعَوْتَنِيْ اِلَى النِّجَاةِ فَعَصَيْتُكَ،

خداوندا! تو مرا به سوی نجات فراخواندی، اما من از تو سرپیچی کردم.

وَدَعَانِيْ عَدُوَّكَ اِلَى الْهَلَكَةِ فَاجَبْتُهُ،

و دشمنت مرا به سوی هلاکت دعوت کرد و او را اجابت نمودم.

فَكَفَى مَقْتًا عِنْدَكَ اَنْ اَكُوْنَ لِعَدُوِّكَ اَحْسَنَ

طَاعَةً اَمِنِّيْ لَكَ،

همین برای خشم تو کافی است که من، دشمنت را بهتر از تو اطاعت کرده‌ام.

فَوَا سَوَاتَاةُ اِذْ خَلَقْتَنِيْ لِعِبَادَتِكَ، وَوَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ

رِزْقِكَ،

وای بر من! که مرا برای عبادتت آفریدی و روزی‌ام را فراخ گردانیدی،

فَاسْتَعَنْتُ بِهِ عَلَى مَعْصِيَتِكَ، وَاَنْفَقْتُهُ فِيْ غَيْرِ

طَاعَتِكَ.

اما من از این روزی برای نافرمانی تو کمک گرفتم و آن را در راهی جز اطاعت تو خرج کردم.

ثُمَّ سَأَلْتُكَ الزِّيَادَةَ مِنْ فَضْلِكَ،

آنگاه از فضل تو فزونی از تو خواستم

فَلَمْ يَمْنَعْكَ مَا كَانَ مِنِّي أَنْ عُذَّتْ بِحِلْمِكَ عَلَيَّ،

و آنچه از من سرزد، تو را از بازگشت با حلمت به سوی من بازداشت،

فَأَوْسَعْتَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ، وَأَتَيْتَنِي أَكْثَرَ مَا

سَأَلْتُكَ،

پس روزی ام را گسترده تر ساختی و بیش از آنچه خواستم به من عطا کردی.

وَلَمْ يَنْهَنِي حِلْمُكَ عَنِّي وَعِلْمُكَ بِي، وَقُدَّرْتُكَ عَلَيَّ،

وَعَفْوُكَ عَنِّي مِنَ التَّعَرُّضِ لِمَقْتِكَ، وَالتَّمَادِي فِي

الْغِيِّ مِنِّي،

نه حلم و بردباری ات، نه آگاهی ات نسبت به من، نه قدرت بر من و نه گذشتت از من، مرا از اینکه در معرض خشم و غضبت قرار بگیرم و در گمراهی خود پافشاری کنم، بازداشت.

كَأَنَّ الَّذِي تَفَعَّلُهُ بِي أَرَاهُ حَقًّا وَاجِبًا عَلَيْكَ،

گویی آنچه تو با من می کنی، آن را حق واجب بر تو می بینم،

فَكَانَ الَّذِي نَهَيْتَنِي عَنْهُ أَمَرَتنِي بِهِ،

گویی آنچه مرا از آن بازداشتی، خود به انجام آن فرمانم دادی

وَلَوْ شِئْتَ مَا تَرَدَّدْتُ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ،

واگر میخواستی، با احسان خود به من باز نمی گشتی،

وَلَا شَكَرْتَنِي بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَلَا أَخَّرْتَ عِقَابَكَ

عَنِّي بِمَا قَدَّمْتُ يَدَايَ،

و به خاطر نعمتی که بر من دادی، از من سپاسگزاری نمی کردی، و مجازاتم را به خاطر آنچه خود پیش فرستاده بودم، به تأخیر نمی انداختی.

وَلَكِنَّكَ شَكُورٌ، فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ.

اما تو بسیار سپاسگزار و در انجام آنچه می خواهی بسیار توانایی.

فَيَا مَنْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً، إِرْحَمْ عَبْدَكَ

الْمُتَعَرِّضَ لِمَقْتِكَ، الدَّاخِلَ فِي سَخَطِكَ، الْجَاهِلَ

بِكَ، الْجَرِيءُ<sup>۲</sup> عَلَيْكَ،

ای که رحمت همه چیز را فرا گرفته است، بر این بنده رحمت کن که خود را در معرض ناخشنودیت قرار داده، و داخل در خشم و عقوبت گردیده و نسبت به تونادان است و بر تو جسارت ورزیده است.

رَحْمَةً مَنَنْتَ بِهَا إِلَى أَحْسَنِ طَاعَتِكَ وَأَفْضَلِ  
عِبَادَتِكَ،<sup>۳</sup> إِنَّكَ لَطِيفٌ لِّمَا تَشَاءُ، عَلَى كُلِّ شَيْءٍ  
قَدِيرٌ،

چنان رحمتی که آن را بر بهترین طاعات و برترین عبادات خود  
منت نهاده‌ای. که تو برای آنچه بخواهی، قطعاً لطف فراوان  
داری و بر هر کاری توانایی.

يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، حُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ  
التَّعَرُّضِ لِسَخَطِكَ،

ای کسی که میان انسان و دلش حائل می‌شوی! میان من و  
در معرض خشم قرار گرفتن حائل شو،

وَأَقْبِلْ بِقَلْبِي إِلَى طَاعَتِكَ، وَأَوْزِعْنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ،  
وَالْحَقِّقْنِي بِالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكَ.

و روی قلبم را به سوی طاعتت بگردان، و شکر نعمت را به من  
الهام کن، و مرا به بندگان شایسته‌ات ملحق فرما.

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ مَالًا طَيِّبًا كَثِيْرًا  
فَاِضْلًا لَا يُطْغِيْنِيْ،

خداوندا، از فضل خود مالی پاک، فراوان و افزون روزی‌ام کن  
که مرا به سرکشی و طغیان و اندارد

وَتِجَارَةً نَّامِيَةً مُّبَارَكَةً لَا تُلْهِينِي،

و تجارتی بالنده و پربرکت نصیبم کن که مرا از تو غافل نسازد.

وَقُدْرَةً عَلَى عِبَادَتِكَ، وَصَبْرًا عَلَى الْعَمَلِ بِطَاعَتِكَ،

به من قدرت عبادت و شکیبایی بر عمل به طاعتت را عطا کن،

وَالْقَوْلَ بِالْحَقِّ، وَالصِّدْقَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا، وَشَانَ

الْفَاسِقِينَ،

و توانایی گفتن حق و صداقت در همه جا را روزی ام گردان، و کینه فاسقان را در دلم قرار ده.

وَاعْنِي عَلَى التَّهَجُّدِ لَكَ بِحُسْنِ الْخُشُوعِ فِي الظُّلَمِ،

والتَّضَرُّعِ إِلَيْكَ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ

و یاری ام کن تا در تاریکی ها با خشوعی نیکو برایت به شب زنده داری بپردازم، و در سختی و آسانی به سوی تو زاری کنم.

وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالصَّوْمِ فِي

الْهَوَاجِرِ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ.

و مرا به برپا داشتن نماز، پرداختن زکات، و روزه گرفتن در گرمای شدید برای رسیدن به رضایت یاری کن.

وَقَرَّبَنِي إِلَيْكَ زُلْفَةً وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي لِذَنْبٍ رَكَبْتُهُ،  
وَلَا لِسَيِّئَةٍ أَتَيْتُهَا،

و مرا به خودت نزدیک کن و به خاطر گناهی که مرتکب  
شدم، یا بدی ای که انجام دادم، از من روی برنگردان.

وَلَا لِفَاحِشَةٍ أَنَا مُقِيمٌ عَلَيْهَا رَاجٍ لِلتَّوْبَةِ عَلَيَّ  
مِنْكَ فِيهَا،

و همچنین از من روی برمگردان به سبب کار زشت و  
گناه‌آلودی که بر آن پایبندم (و در عین حال) امیدوار به  
توبه‌ای هستم که از سوی تو درباره آن (گناه) شامل حالم  
شود.

وَلَا لِحِطْأَةٍ وَعَمْدٍ كَانَ مِنِّي عَمَلُهُ أَوْ أَمَرْتُ بِهِ،  
و به سبب هر کار خطایی یا عمدی که از من سرزده، یا به  
آن امر کرده‌ام؛

صَفَحْتَ لِي عَنْهُ أَوْ عَاقَبْتَنِي عَلَيْهِ، سَتَرْتَهُ عَلَيَّ  
أَوْ هَتَكْتَهُ، وَأَنَا مُقِيمٌ عَلَيْهِ أَوْ تَائِبٌ إِلَيْكَ مِنْهُ.

چه آن را بر من بخشیده باشی چه مجازاتم کرده باشی؛ چه آن  
را پوشانده باشی و چه آشکار کرده باشی؛ و چه من بر آن پایبند  
باشم یا از آن به سوی تو توبه کنم.

أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْوَاجِبِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ لَمَّا  
ظَهَرْتَنِي مِنَ الْآفَاتِ،

از تومی خواهم، به حق واجبی که بر تمام آفریدگانت داری، مرا  
از آفات و عیوب پاک گردانی

وَعَافَيْتَنِي مِنَ اقْتِرَافِ الْأَثَامِ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ عَلَيَّ،  
وَنَظَرَةٍ مِنْكَ إِلَيَّ تَرْضَى بِهَا عَنِّي،

و با توبه‌ای که شامل حالم می‌کنی، و با نگاه رحمت به  
من که از من خشنودت کند مرا از افتادن در گناهان در  
امان بدار

وَصَيَانَتِكَ ۱ لِي بِنِعْمَةٍ مَوْصُولَةٍ بِكَرَامَةٍ تَبْلُغُ بِي  
شَرَفَ ۲ الْجَنَّةِ، وَمُرَافَقَةَ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى  
اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

و با نعمتی پیوسته و همراه با کرامتی که مرا به شرافت  
بهشت و مصاحبت محمد و خاندانش - که درود خدا بر او  
و ایشان باد - برساند، مرا حفظ کن. اجابت فرما ای پروردگار  
جهانیان.

۱. طَاعَةٍ

۲. الْجُرِّيِّ

۳. إِلَى مَنْ أَحْسَنَ طَاعَتَكَ وَأَفْضَلَ عِبَادَتِكَ

۴. لِحُطَاءِ

۵. حُبَابَتِكَ

۶. شُرَفَ